

Fóti Péter

március 3, 2024

A demokratikus nevelésről szóló első konferencián, 2018-ban, a demokratikus iskolák történetéről számoltam be. Azzal végeztem, hogy véleményem szerint két irányzat létezik a demokratikus nevelésen belül: a romantikusok és a realisták. Ezt még ma is így gondolom, és meg szeretném próbálni most az általam realistának tartott irányzat alaposabb jellemzését. Ezt írtam akkoriban erről az irányzatról:

„a tanárok feladata részt venni az önkormányzati munkában, az igazságszolgáltatásban; feladatuk ezentúl az is, hogy vigyázzanak arra, hogy a gyerekekben megmaradjon a tanulás öröme; feladatuk, hogy a tanítási időben lehetőséget adjanak a gyerekeknek, hogy maguk döntsék el, mit hogyan és kivel szeretnének tanulni; a tanárok nem kényszerítik a gyereket tanulásra, de figyelik, mikor jelzik a gyerekek, hogy valami érdekli őket; ugyancsak felelősségük az is, hogy azok a gyerekek, akik tanulni akarnak, megtalálják az ehhez szükséges nyugalmat, eszközöket, társakat”.

Előadásomban szeretném összefoglalni, amit ezen az úton akkortól máig tanultam.

Ajánlott olvasmányok:

- A kezdeti káosztól az empatikus-demokratikus tanulóközösségig. Fóti Péter interjúja Falko Peschellel a harzbergi iskolában II. rész
- Fóti Péter: A tanulásról a szabad iskolákban
- Hannelore Zehpfennig: Miért hagytam fel a frontális tanítással?

Ajánlott rövid videó:

- Fóti Péter: Kérdések a demokratikus oktatásról